

HYLOZOIKENS GRUNDER I 49 PUNKTER

1 Då det finns endast en verklighet, kan det finnas endast en kunskap, en enda världsåskådning, som är gemensam för alla. Däremot är många livsåskådningar möjliga, beroende på skilda behov och inriktningar, egenarter och nivåer, men dessa livsåskådningar måste alla stå på den gemensamma kunskapsgrunden av esoteriska fakta.

2 Den hylozoiska världsåskådningen kan på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium icke bli annat än en hypotes. Men ju mer mänskligheten utvecklas, desto mer uppenbar blir hypotesens ojämförliga överlägsenhet över okunnighetens hypotessystem inom vetenskap, filosofi, teologi och ockultism.

3 Ensidigheten i kunskapsteoretisk spekulering framgår av följande:

materialismen säger att "allt är materia",

subjektivismen inom filosofi och ockultism att "allt är medvetenhet" och

den nutida fysiken att "allt är energi".

De har var och en tagit fasta på endast en aspekt av tillvaron. De är delsyner på en verklighet, som samtidigt är:

4 materia, medvetenhet och kraft eller rörelse.

Dessa är den objektiva, den subjektiva och den dynamiska aspekten av verkligheten. Tillsammans ingår de oupplösligt men utan sammanblandning i den hylozoiska syntesen.

5 Tillvarons tre aspekter måste vara omedelbart självklara även för enklaste intellekt och inte gå att förklara ur något annat.

6 Allts urgrund är urmaterien. Den har ingen gräns i tid och rum, är bortom tid och rum, är absolut tät, absolut homogen, absolut elastisk, är evigt omedveten, innehåller livets alla kända och okända egenskaper i potentiellt tillstånd, däribland medvetenheten, och har en dynamisk (självverkande) energi – dynamis.

7 Genom dynamis' verkan i urmaterien uppkommer uratomer. Dessa är minsta möjliga del av materien, är enkla, osammansatta och därför oförstörbara.

8 Först med uratomerna blir det möjligt för materien att bilda former. Detta sker genom att uratomerna sätts samman till allt mer sammansatta atomslag (uratomerna är atomslag nummer 1) 2–49 genom att de 49 atomslagen får utgöra byggnadsmaterial till 49 olika materielslag med dessas former.

9 Det är dessa 49 atomslag, som bygger upp det kosmiska klotet.

10 Kosmos' 49 slag av atommateria är varandra olika i uratomsammansättningen. Detta medför att varje atomvärld har sin egen dimension, duration (tidsförlopp), medvetenhet och rörelse (energi). Det medför även olika rums- och tidsuppfattning.

11 I de lägsta kosmiska världarna, 43–49, sker en ytterligare sammansättning av deras atomslag till molekyllarmateria av 42 slag. Av denna molekyllarmateria formas de otaliga solsystemen inom en kosmos.

12 Först med uratomerna blir det möjligt för medvetenheten att vakna till liv i materien. Detta sker först genom att högre materia sätts samman till lägre (1→49), vilket kallas involution, därefter genom att lägre materia upplöses till högre (49→1), vilket kallas evolution.

13 Involution och evolution är två processer, som betingar varandra. Tillsammans utgör de den stora manifestationsprocessen.

14 Det är genom den stora manifestationsprocessen, som en kosmos uppstår, upprätthålles, förverkligar sitt ändamål och slutligen avvecklas.

15 Ur medvetenhetsaspekten innebär involutionen att medvetenheten väcks till liv (aktualiseras), evolutionen att medvetenheten blir självaktiv och senare (från och med människoriket) även självmedveten i allt högre materielag.

16 När uratomen genom involutionen nått ”ner” till värld 49 har dess medvetenhet aktualiserats så långt att den kan fungera som en individ.

17 Uratomen, som är minsta möjliga del av materien, blir därmed minsta möjliga fasta punkt för en individuell medvetenhet.

18 Då uratomen är oförstörbar, är denna individualitet odödlig.

19 Uratomen bevarar minnet av allt den erfarit alltsedan dess tillblivelse. Detta minne blir latent men kan återupplivas genom kontakt med motsvarande verklighet.

20 Uratomens fond av samlade, latent erfarenheter bestämmer dess egenartade sätt att uppfatta och växelverka med omgivningen. Denna egenart är oförstörbar och unik för varje uratom.

21 Medvetenheten är hos varje uratom gemensam med alla andra uratomers i kosmos. Detta medför att det finns endast en total medvetenhet, varav alla uratomer har en oförlorbar del.

22 Varje uratom ingår dessutom i ett otal materiekollektiv, naturformer, i kosmos. Med vart och ett av dessa har uratomen gemensam medvetenhet av typiskt slag.

23 Varje individ och varje kollektiv i kosmos tillhör någon av de sju fundamentala typerna.

24 Liksom högre materia bygger upp och tränger igenom lägre materia, så uppfattar och förstår högre medvetenhet alla lägre slag. Däremot kan lägre icke uppfatta högre, utan denna verkar obefintlig.

25 Uratomen utvecklar sin medvetenhet i höljen, former av respektive världens materia.

26 Hela kosmos utgör en serie alltmer förfinade livsformer, som tjänar att steg för steg skänka uratommedvetenheten det ”organ” den behöver för sin utveckling.

27 I varje atom, molekyl, organism, värld, planet, solsystem etc. finns en uratom på högre utvecklingsstadium än övriga uratomer i denna livsform. Denna uratom är ett jag i sitt hölje.

Ingående uratomjag på lägre stadier tjänar egen och andras utveckling genom att kollektivt utgöra höljet.

28 Till rörelseaspekten hör alla skeenden, alla natur- och livsprocesser, alla förändringar. Allt befinner sig i rörelse och allt som rör sig är materia.

29 Det finns tre artskilda huvudorsaker till rörelsen: dynamis, materieenergi och vilja.

30 All rörelses ursprungliga upphov, den enda urkraften, är urmateriens dynamiska energi. Dynamis skapar uratomerna, uppehåller dem. Dynamis verkar i varje uratom och endast i uratomerna, som genomtränger all materia.

31 Energi är materia i rörelse. Alla högre materielag är energi i förhållande till alla lägre materielag. Materia upplöses icke i energi utan i högre materia.

32 Viljan är dynamis' verkan genom den aktiva medvetenheten. Aktiv medvetenhet är alltså medvetenhetens förmåga att låta dynamis verka genom sig.

33 Manifestationens övergång från involution till evolution innebär att medvetenheten gradvis blir självaktiv.

34 I evolutionen är medvetenheten i varje nytt materielag (atom- och molekylarslag) till en början endast passiv, dvs aktiv endast under yttre påverkan. Därefter blir den självaktiv och som sådan först subjektiv, dvs ofullständigt bestämd av objektiv verklighet. Slutligen blir den självmedveten objektiv i denna materia: "jag ser detta".

35 I evolutionens tre lägsta naturriken är medvetenhetsaktiveringen en omedveten och automatisk process, som i människoriket efter hand blir medveten. I högre riken är den resultat av självinitierad medvetenhetsaktivitet.

36 Uratomens medvetenhetsevolution sker i en serie allt högre naturriken, sex inom solsystemet och sex i de kosmiska världarna.

37 Uratommedvetenheten "sover" i mineralriket, "drömmer" i växtriket, vaknar i djurriket, förvärvar självmedvetenhet i människoriket och kunskap om tillvaron i femte naturriket.

38 Tillvarons mening är medvetenhetsutvecklingen. Tillvarons mål är allas allvetenhet och allmakt i hela kosmos.

39 Processen innebär utveckling: i kunskapshänseende från okunnighet till allvetenhet, i viljehänseende från vanmakt till allmakt, i frihetshänseende från ofrihet till den makt tillämpningen av lagarna ger, i livshänseende från isolering till enhet med allt liv.

40 Alla materieformer är underkastade förvandlingens lag. De formas, förändras, upplöses, varpå nya träder i de gamlas ställe. De uratomer, som bildar dessa materiesammansättningar, får därigenom tillfällen att ständigt göra nya erfarenheter i nya former.

41 Alla organismer (växter, djur, människor) erhåller vid formens förnyande likartad livsform, tills deras medvetenhetsutveckling kräver en artskild högre form.

42 Återgång från ett högre till ett lägre naturrike är utesluten.

43 Det finns lagar i allt och allt är uttryck för lag (hylozoikens fundamentala axiom).

44 De för mänskligheten sju viktigaste livslagarna är: frihetslagen, enhetslagen, utvecklingslagen, självlagen, ödeslagen, skördelagen och aktiveringslagen.

45 Frihetslagen: varje jag är sin egen frihet och sin egen lag inom gränserna för allas lika rätt. Enhetslagen: alla jag utgör en enhet. För att nå överindividuell medvetenhetsexpansion måste varje jag förverkliga denna enhet.

Utvecklingslagen: alla jag utvecklar sin medvetenhet.

Självlagen: varje jag måste självt förvärva alla egenskaper och förmågor, som är nödvändiga för slutlig allvetenhet och allmakt.

Ödeslagen: det finns krafter, som påverkar jaget med hänsyn till nödvändiga erfarenheter.

Skördelagen: allt gott och ont vi varit upphov till i tankar, känslor, ord och gärningar får vi tillbaka med samma effekt.

Aktiveringslagen: individuell utveckling är möjlig endast genom självinitierad medvetenhetsaktivitet.

46 Lagen är sammanfattning av alla natur- och livslagar. Alla uratomjag är underkastade Lagen. Allmakt är möjlig endast genom absolut felfri tillämpning av samtliga lagar.

47 Ont är alla misstag ifråga om Lagen, särskilt hatet i alla dess otaliga former. Allt ont som individen möter är hans eget verk.

48 Det är livsåskådningens uppgift att upptäcka och beskriva livslagarna samt anvisa metoder för deras förverkligande.

49 Det är allas uppgift att förverkliga livslagarna efter måttet av insikt och förmåga. Målet för samhällsutvecklingen är den mänskliga lagens, laginsiktens och lagtillämpningens överensstämmelse med livslagarna, livsevolutionen och livets mål.

Lars Adelskog, den 7 november 1983.